

Svetski časopis Hrišćanske adventističke crkve

2. tromesečje 2015.

Adventistički svet

Pregled

Božji zidari

Zuki i Pali Mksoli rizikovali su sve

**6 Božji glasnik
Kako je sve počelo**

**12 Nositi
baklju istine**

**15 Isusov
obećani dar**

Pregled 2. tromesečje 2015.

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

Božji zidari 8

Sandra Blekmer

Zuki i Pali Mksoli rizikovali su sve.

BIBLIJSKA PITANJA

Koliko je to previše? 5

Angel Manuel Rodriguez

DUH PROROŠTVA

Božji glasnik: Kako je sve to počelo 6

Džejms R. Niks

Bog je pozvao ženu.

POGLED NA SVET

Nositi baklju istine 12

Ted Wilson

Sećamo se prošlosti dok gledamo u budućnost.

BIBLIJSKO PROUČAVANJE

Isusov obećani dar 15

Mark Finli

KALEIDOSKOP 16

www.adventistworld.org

Onlajn časopis dostupan na 13 jezika

„Evo ču doći brzo...“

Naša misija je da uzdignemo Isusa Hrista, ujedinjujući sve adventiste u verovanjima, misiji, životu i nadi..

Izдавач

Adventistički svet, međunarodni časopis Adventističke crkve. Izdavač je Generalna konferencija, Severna azijsko-pacifička divizija.

Izvršni izdavač i glavni i odgovorni urednik

Bil Not

Pomoćnik urednika

Klod Ričli

Međunarodni menadžer za izdavaštvo

Čun Pjung Duk

Izdavački odbor:

Ted N. Wilson, predsednik; Bendžamin D. Šoun, potpredsednik, Bil Not, sekretar; Lisa Berdsli; Daniel R. Džekson; Robert Lemon; Džefri Mbvana; G. T. Ng; Dejzi Orion; Huan Prestol; Majkl Rajan; Ela Simons; Mark Tomas; Karnik Dukmecijan, pravni savetnik

Koordinacioni odbor Adventističkog sveta:

Li Jirong, predsedavajući; Akeri Suzuki; Kenet Ozborn; Guimo Sung; Čun Pjung Duk; Han Suk Hi

Izrednici u Silver Springu, Marilend:

Lael Sizer, Džerald A. Kingbeil (pomoćnici urednika), Sandra Blekmer, Stefan Čavez, Vilona Karimabadi, Mark A. Kelner, Kimberli Lust Maran

Izrednici u Seulu, Korea:

Čun Pjung Duk; Čun Jung Kwon; Park Džaj Man

Onlajn urednik

Karlos Medli

Tehnički koordinator

Merl Poire

Urednik u celini

Mark A. Finli

Viši savetnik

E. Edvard Cinke

Finansijski menadžer

Rejčel Dž. Čajld

Pomoćnik za uvodnu reč

Marvin Torp-Baptist

Pomoćnik urednika

Dina Valen

Upravni odbor:

Li Jirong, predsedavajući; Bil Not, sekretar; P. D. Čun; Karnik Dukmecijan; Suk Hi Han; Kenet Ozborn; Huan Prestol; Klod Ričli; Akeri Suzuki

Po službenoj dužnosti:

Robert Lemon, G. T. Ng, Ted N. Wilson

Tehničko uredjenje i dizajn Adventističkog sveta:

Džef Dever, Bret Meliti

Tehničko uredjenje Adventističkog sveta — Pregleda:

Rusija: Vitali Kacal

Srbija: Gordana Ardeljan

Konsultanti:

Ted N. Wilson, Robert Lemon, G. T. Ng, Giljermo E. Biadi, Armano Miranđa, Pardon K. Mvansa, Majkl L. Rajan, Blazius M. Ruguri, Bendžamin D. Šoun, Ela S. Simons, Alberto C. Gulfan, Erton Koler, Li Jirong, Izrael Leito, Džon Ratinaraj, Paul S. Racara, Bari Oliver, Bruno Verticalier, Gilbert Vari, Bertil A. Vicklander

Prevodilac:

Tamara Babić

Piscima:

Rado prihvatomo nezatražene članke. Adresa uredništva je Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Faks uredništva: (301) 680-6638

I-mejl: worldeditor@gc.adventist.org

Veb sajt: www.adventistworld.org

Adventistički svet izlazi mesečno i štampa se istovremeno u Koreji, Brazilu, Indoneziji, Australiji, Nemačkoj, Austriji i Sjedinjenim državama.

Časopis Adventistički svet — Pregled izlazi tromesečno.

2015, № 2

Još dublje

„I čim sveštenici noseći kovčeg zavjeta Gospoda Gospoda svoj zemlji stanu nogama svojim u vodi Jordanskoj, voda će se u Jordanu rastupiti, te će voda koja teče ozgo stati u gomilu.“ (Isus Navin 3,13)

Jedna od najpoznatijih propovedi u adventizmu je ona koja govori o tome kako treba zakoračiti u veri s punim pouzdanjem da će Bog ispuniti svoja obećanja. Hiljade projekata izgradnje crkava je pokrenuto na osnovu ovog teksta. Nebrojene evangelizacije su vođene – u početku pomalo uzdržano, a zatim sa sve većom sigurnošću – dok su se vernici i vođe podsećali da je neophodno da poslušaju Gospoda koji je zapovedio: „Idite po svemu svijetu i propovjedajte jevanđelje svakome stvorenju“ (Marko 16,15).

Ali, šta ako se rečno korito ne isuši istog trenutka kad vi zakoračite, i ako vam voda dode do kolena, struka, pa čak i vrata? Šta se dešava u onim časovima kad logika Bogom danog uma kao da dolazi u sukob sa pozivom Bogom dane vere?

Ako bi se svako izgubljeno maće iznenađujuće pojavilo čim se mi pomolimo, ili ako bi svaka izgubljena duša napravila dramatičan zaokret u svom životu zato što smo mi tražili od Gospoda da promeni njeno srce, mi bismo uskoro počeli da gledamo na čuda kao na nešto sasvim obično i nešto što smo zasluzili. Božja Reč nas uvek iznova podseća da vera nije automat koji nam za uloženi novčić isporučuje određeni proizvod.

Na kraju krajeva, ono što nam najviše treba nisu stvari – pa čak ni čuda – već odnos sa čudesno velikodušnim Bogom. Cilj vere je uvek veći od velikih poduhvata koje vera ostvaruje – sazidanih zgrada, održanih propovedi, podeljenih čaša vode. Vera je iskustvo sticanja dubljeg poverenja i potpunog pouzdanja da smo uvek i večno bezbedni zato što smo u Njegovom naručju.

Dok budete čitali naslovni članak u ovom broju, o adventističkom paru koji je zakoračio u Jordan, a voda im je stigla do grla, molite se za dublje poverenje imajući na umu Njegovo obećanje: „Kad podeš preko vode, ja ću biti s tobom“ (Isaija 43,2).

Bill Knott

VESTI IZ SVETA

Peru:

Adventistička televizija se širi

„UŽIVO“: Predsednik Erton Keler, 1. novembra 2014. godine, simbolično je pritisnuo dugme na daljinskom upravljaču i time obeležio početak emitovanja TV Nuevo Tiempo na lokalnom kablovskom kanalu.

Podižući daljinski upravljač iznad svoje glave, na prepunom stadionu u Limi, glavnom gradu Perua, pred 40.000 članova crkve, predsednik Južnoameričke divizije pokrenuo je novi kanal televizije Nuevo Tiempo koju vode adventisti.

Na bogosluženju održanom na veličanstvenom stadionu u glavnom gradu Perua, 1. novembra 2014. godine, predsednik Erton Kehler simbolično je pritisnuo dugme na daljinskom upravljaču i time obeležio početak emitovanja TV Nuevo Tiempo na lokalnom kablovskom kanalu 571.

To je zapravo označilo proširenje mreže ovog kanala koji je u Limi, gradu od približno 10 miliona stanovnika, prvi put počeo sa emitovanjem u decembru 2013. godine, a čiji programi već donose određene rezultate. Tako je jedan bračni par kršten krajem oktobra 2014. godine na osnovu svog čvrstog uverenja da je Božja želja za njih da svetkuju Subotu.

„Uticaj Adventističke crkve u Peruu značajno je porastao dodatkom ovog kanala na kablovskoj televiziji, a rast peruanske crkve predstavlja izvor nadahnuća za adventiste širom Južne Amerike“, rekao je Keler.

– Felipe Lemos i Rozmeri Sanchez, Južnoamerička divizija

Nastavak na sledećoj strani ▶

VESTI IZ SVETA

PREMIJEREVO IZLAGANJE: Bahamski premijer Peri G. Kristi govori na poslovnom sastanku Južnobahamske konferencije u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi Hilvju u Nasau, 2. novembra 2014.

Bahami: Zdravstveni centar

Rukovodstvo Adventističke crkve trudi se da organizuje lokalne zdravstvene centre širom sveta, ali ne dešava se svakog dana da premijer lično zamoli za otvaranje jednog takvog centra u svojoj zemlji.

Nakon što je čuo izveštaj o adventističkim zdravstvenim centrima, premijer Bahama Peri G. Kristi zamolio je Adventističku crkvu da otvorí jedan takav centar i za ovaj karipski ostrvski narod.

„Vi imate izvanrednu istoriju posvećenosti najboljim zdravstvenim programima. U ovom izveštaju govoriti se o uspehu zdravstvenih programa koje imate, ali i o potrebi da jedan takav centar otvorimo i na Bahamima“, rekao je Kristi lokalnim crkvenim vodama u glavnom gradu Bahama, Nasou.

Kristi je, govoreći na poslovnom sastanku Južnobahamske oblasti, koji se održava jedanput u četiri godine, obećao pomoći svoje vlade u osnivanju adventističkog zdravstvenog centra.

Leonard Džonson, predsednik Atlanstko-karipske unije, izjavio je da crkva razmatra osnivanje sopstvenog zdravstvenog centra sa ciljem da dopre do širih slojeva društva

– Služba za komunikaciju Atlanstko-karipske unije

Kina: Nova razmišljanja

Kina se možda ne navodi u Bibliji kao misionska destinacija, kao što su

neki adventisti ranije mislili, ali vera danas cveta u tom kompleksnom društvu koje je u velikoj meri samoniklo i nepoznato spoljašnjem svetu.

To je ono što je grupa od oko 100 adventističkih vođa i naučnika čula na prvoj konferenciji te vrste održanoj u Hong Kongu ove jeseni, kojoj su prisustvovali u nastojanju da bolje razumeju kinesku crkvu, za koju se smatra da ima 500.000 vernika.

„Evandeoski nalog nas upućuje da idemo po celom svetu, a to uključuje i Kinu“, rekao je Bob Folkenberg, Jr., predsednik Kineske unijske misije.

Edvard Alen, profesor religije na Junion koledžu, zapazio je da se prvi ozbiljan članak o organizovanju misija u Kini pojavio 1874. godine, a napisao ga je Džordž V. Amadon, štampar i izdavačkom udruženju Rivju end Herald. Amadon je verovao da se izraz „zemlja Sinska“ koji se pominje u Isajiji 49,12 odnosi na Kinu, sa čime se biblijski naučnici i danas uglavnom slažu.

Bez obzira na to, rekao je Alen, značajno je da su adventisti tada već „počeli da se oslobođaju svog uvreženog mišljenja“ da evangelje treba propovedati samo unutar Sjedinjenih Država.

– Majkl V. Kembel sa Međunarodnog adventističkog instituta za napredne studije

Indija: Obeležavanje stogodišnjice

Članovi crkve u indijskoj pokrajini Kerala proslavili su stogodišnjicu dolaska adventističke vesti koja je do njih stigla preko jednog prodavca knjiga.

Ted Vilson, predsednik svetske Adventističke crkve, u govoru koji je održao krajem oktobra 2014. godine pred 4.000 ljudi u kongresnom centru u glavnom gradu provincije, Tiruvanantapuramu, naglasio je da adventisti žele da služe Bogu odgovarajući na potrebe društva.

Džon Ratinaraj, predsednik Južnoazijske divizije, govorio je o tome kako je adventizam stigao u tu oblast kada je prodavac knjiga po imenu Suvšeša Mutu došao iz susedne pokrajine Tamil Nadu. On je vodi Vojske spaša, M. Abelu, u oktobru 1914. godine prodao nekoliko knjiga, uključujući Sadašnju istinu /Present Truth/, Ko je promenio Subotu? /Who Changed the Sabbath?/ i Put Hristu.

Abel se uverio da je sedmi dan Subota i, nakon nekoliko meseci proučavanja Biblije, bio je kršten. Napustio je Vojsku spaša 1915. godine i počeo da propoveda o Suboti i Isusovom skorom dolasku.

Danas crkva u toj oblasti ima 37.000 članova, 27 škola i bolnicu sa medicinskom školom.

– Poten Kurijan, Južnoazijska divizija

SVEČANA PRILIKA: Predsednik hrišćanske adventističke crkve, Ted Vilson, noseći tradicionalnu indijsku odeću, govoriti na godišnjem okupljanju u Tiruvanantapuramu, glavnom gradu Kerale.

Zašto su izrailjski carevi imali tako mnogo žena?

Koliko je to „previše“?

Pretpostavljam da se vaše pitanje zapravo odnosi na to kako je Bog gledao na tu praksu i šta je pokretalo careve da imaju tako mnogo žena. Osim ljudske žudnje i iskvarenih strasti, bilo je i određenih društvenih i političkih razloga za to. Izneću ukratko kakva je Božja volja u tom pogledu, zatim ću ispitati šta je navodilo careve da uzimaju tako mnogo izraelskih žena, i konačno ću razmotriti zašto nije bilo izraelskih žena carica.

1. Božja volja: Izgleda da je Bog uvek nameravao da u određenom trenutku istorije svog naroda postavi cara da vlada nad njim. U tom cilju, Bog je obezbedio zakon koji definiše ustoličenje i ulogu cara (5. Mojsijeva 17,14-20). Car je, u izvesnoj meri, trebalo da bude uzor narodu u pogledu proučavanja zakona, oslanjanja na Božju silu i Božjih namera u vezi sa brakom. Zakon jasno kaže: „I da nema mnogo žena“ (17. stih). Drugim rečima, on nije trebalo da ima carski harem. Bog je od cara očekivao isto što i od svakog muškarca u Izraelu – da ima jednu ženu. U tom pogledu, izraelski carevi su izneverili Gospoda.

2. Davidove mnoge žene: Običaj da carevi imaju mnogo žena uveden je u Izrael uglavnom preko Davida. On je imao bar devet žena i ne manje od 10 inoča. Uloga njegovih inoča je nejasna. One su caru stajale na usluzi da bi mu rađale decu (2. Samuilova 20,3), a moguće je da su bile odgovorne i za održavanje palate (2. Samuilova 15,16). Na drevnom Bliskom istoku, careve seksualne veštine predstavljale su deo njegovog carskog ugleda u narodu, a posedovanje mnogo žena ostavljalo je dobar utisak u tom smislu. David je jednostavno sledio običaje kulture tog vremena. On je uzeo i nekoliko izraelskih žena za svoje supruge. One su verovatno bile čerke uticajnih i moćnih Izraelaca čiju je podršku David smatrao korisnom u utvrđivanju svog carstva. To su bili politički motivisani brakovi. Iako su njegove žene većinom bile iz Izraela, izgleda da se on oženio i jednom strankinjom, princezom Mahom, čerkom Talmaja „cara Gesurskoga“ (2. Samuilova 3,3). Taj brak je bio poli-

tički motivisan i trebalo je da ojača Davidov uticaj kao cara među hananskim narodima.

3. Žene strankinje i idolatrija: Ono što je David započeo, Solomun je praktično ozvaničio: „Imaše žena carica sedam stotina, i tri stotine inoča“ (1. O carevima 11,3). Mnoge od njegovih inoča, ako ne i sve, bile su Izraelke, ali žene su verovatno bile strankinje, čerke careva sa kojima je Solomun sklapao saveze. To je bilo uobičajeno shvatanje drevnog bliskoistočnog carskog braka. Takvi bračovi su učvrstili Solomunov carski položaj i doprineli mirnim odnosima između njega i okolnih naroda (npr. Sidonaca, Moavaca, Amonaca). Međutim, svaki politički brak mogao je ozbiljno da naruši carev integritet, a u slučaju žena strankinja, da ga navede i na idolatriju (5. Mojsijeva 17,17; 1. O carevima 11,2).

Kada se ova vrsta braka ugovarala, bračni sporazum je podrazumevao da će princeza nastaviti da služi svom bogu u palati muža, u ovom slučaju Solomuna. Možda su neke od njih postale Izraelke, to ne znamo. Svaku od tih žena pratile su sopstvene služavke, a često i religiozni vođa koji joj je pomagao u služenju njenom bogu. Muž je trebalo da obezbedi mesto bogosluženja za nju i njenu pratnju. Poštujući taj paganski običaj, „sagradi Solomun visinu Hemosu..., i Molohu... Tako učini svijem ženama tuđinkama, te kađahu i prinošahu žrtve svojim bogovima“ (1. O carevima 11,7. 8). To su bili tipični bliskoistočni politički i religiozni običaji tog vremena. Oni su direktno doprineli padu Božjeg naroda u Starom zavetu.

Uvek je dobro poslušati Božju Reč, a naročito u okruženju sa takvim kulturnim običajima koji nas mogu odvratiti od Gospoda. ■

Angel Manuel Rodriguez

je jedne žene muž; oni žive u Teksasu.

LEGACY
of LIGHT

1827
1915

ELLEN
GOULD
WHITE

I DEO: 1827-1860.
Rane godine

Džejms R. Niks

BOŽJI GLASNIK: Kako je sve to počelo

Jedan pogled na život i zaostavštinu Elen Vajt

Krajem 1845. godine, osamnaestogodišnja Elen Harmon pisala je uredniku bivših mileritskih adventističkih novina, objavljenih u Sinsinatuju u državi Ohajo. U svom pismu, ona je iznела najvažnije delove vizije koju joj je Bog dao godinu dana ranije, u decembru 1844. godine. Bila je to prva od mnogih vizija i proročkih snova koje je ona primila tokom svog života. Tada još nije mogla ni da pretpostavi da će to pismo biti prvo od više hiljada članaka, knjiga i pamfleta koje će ona napisati tokom narednih 70 godina, do svoje smrti 1915. godine.

Skoro sve to vreme, ona je bila poznata kao Elen G. Vajt – nakon udaje za Džejmsa Vajta 1846. godine. Tokom 2015. godine – na stogodišnjicu njene smrti – Crkva adventista sedmog dana podseća se uticaja koji je izvršio njen izuzetni život, uključujući i njenu duhovnu zaostavštinu.

Rane godine

Elen i njena sestra bliznakinja, Elizabet (u detinjstvu poznate kao „Ela“ i „Lizi“), bile su najmlađe od osmoro dece Roberta i Junis Harmon. Porodica je živela u Goramu, u državi Mejn, gde su se devojčice rodile 26. novembra 1827. godine, ali kasnije su se preselili u Portland. Jednog dana, kad su devojčice imale 9 godina, i prolazile kroz mali park na putu do kuće, jedna uzrujana školska drugarica bacila je kamen na njih. Kamen je pogodio Elen u lice. Taj događaj je ostavio traga na čitav njen život.

U početku je izgledalo da Elen neće preživeti. Kada se konačno dovoljno oporavila i pokušala da se vrati u školu, ruka joj se toliko tresla da nije mogla da drži pero. A kada je

PORODIČNI PORTRET: Džejms i Elen Vajt poziraju sa svojim sinom Vilijamom, 1857. godine. Veruje se da je ovo najranija fotografija mlade porodice.

pokušala da čita, reči su joj se mutile pred očima. Njen formalno obrazovanje time je bilo završeno. Od tada pa nadalje, bila je samouka.

Elenini roditelji pripadali su metodistima i ona se, sa 14 godinama, pridružila njihovoj crkvi. Kada je Vilijam Miler, bivši farmer i baptistički propovednik, govorio u Portlandu o tome kako je došao do zaključka da će se Isus vratiti na zemlju na kraju proročkog lanca od 2300 dana iz Knjige proroka Danila 8,14, i to najkasnije do 1844. godine, Elen je bila oduševljena tom mišlju! Međutim, porodica Harmon je, zbog svojih novih verovanja, isključena iz članstva u Metodističkoj crkvi.

Posle razočaranja

Pošto se Isus nije vratio onda kada su Ga očekivali 1844. godine, Elen i mnogi drugi bili su gorko razočarani. Upravo tada Bog joj je dao njenu prvu viziju u kojoj je Božji narod prikazan kao da korača uskom stazom prema Svetom gradu. Isus se nalazio neposredno ispred njih na toj stazi i Elen je bila uverena da će oni, ukoliko zadrže svoj pogled na Njemu, stići do svog nebeskog odredišta. Ta vizija je donela ohrabrenje i njoj i drugima. Od tada, uzdizanje Isusa postaće jedno od glavnih obeležja Elenine službe.

Nakon prvih nekoliko vizija, Bog je naložio Elen da objavi to što joj je pokazano, kako usmenim, tako i pisanim putem. Zbog njene stidljivosti i ruke koja se još uvek tresla kad je pisala, taj zadatak je izgledao neostvariv. Ali Bog joj je obećao da će biti sa njom dok bude govorila i umirivati njenu ruku dok bude pisala ukoliko prihvati poziv da bude Njegov glasnik.

Iako nerado, prihvatile je poziv. Zauzvrat, Bog je održao obećanje koje joj je dao.

Elen se udala za mladog Džejmsa Vajta, bivšeg mileritskog propovednika. Par je imao četiri sina: Henrika Nikolsa, Djejmsa Edsona, Vilijema Klarena, i Džona Herberta, koji su rođeni između 1847. i 1860. godine. Nažalost, najmladi dečak je umro sa samo 3 meseca, 1860. godine. Ubrzo nakon svog venčanja, par je prihvatio Subotu na koju im je ukazao Džozef Bejs, penzionisani pomorski kapetan, koji je takođe bio mileritski propovednik.

Početak službe

Godine 1848. Bog je u viziji rekao Elen da njen muž treba da pokrene jedan časopis. Iako će početak biti skroman, rečeno joj je da će on na kraju biti kao struja svetlosti koja okružuje svet. Iste te godine, otkriveno joj je da će adventisti biti zdraviji ako ne budu koristili duvan, čaj, ni kafu. Nakon toga, ona će u svojoj službi glavni naglasak stavljati na zdravlje.

Elen i njen muž pridružili su se Džozefu Bejsu i ostalima u otkrivanju stubova biblijskih doktrina, posebno tokom 1848. i 1849. godine, i to je konačno dovelo do osnivanja Crkve adventista sedmog dana. Iako su sve adventističke doktrine nastale kao rezultat proučavanja Biblije, Bog je s vremenom na vreme usmeravao ovu grupu u traganju za istinom preko vizija koje je davao Elen Vajt. Međutim, nijedna ključna istina nije potekla iz njenih vizija.

Prvi broj časopisa *The Present Truth /Sadašnja istina/*, koji je Djejms Vajt pokrenuo, izašao je 1849. godine. Dve godine kasnije, štampana je prva knjižica Elen Vajt, koja je sada deo njenih *Ranih spisa /Early Writings/*. Ova dvadesetogodišnja autorka završila je svoju knjigu preporučujući čitaocima da čitaju Bibliju.

Djejms i Elen Vajt su stalno putovali. Vremena su bila teška. Izgledalo je da taj slabašni pokret, sa samo nekolikom poštovalcima Subote, bez organizovane crkvene strukture, suočen sa kritikama Eleninih vizija, ima vrlo male šanse da opstane. Međutim, Djejms Vajt je nastavio sa izdavačkom delatnošću. Prvo je objavljivao časopise, a zatim i knjige – isprva male, ali s vremenom sve obimnije po sadržaju. Djejms i ostali pioniri, uključujući Elen, držali su propovedi i javne govore. Uprkos teškim uslovima, tokom tih godina Elen i Djejms uspeli su da propuštu 13 američkih država i stignu do današnjeg Kvebek u Kanadi¹. Osim toga, pojavilo se 26 članaka i pisama pod njenim imenom², a ona je bila autor svih ili pojedinih delova 14 letaka, pamfleta i knjiga, rađenih prvo na ručnoj, a zatim na štamparskoj presi u vlasništvu poštovaca Subote.

Osim što su putovali da bi držali govore, Djejms i Elen su se često selili u različita mesta u Mejnu i Konektikatu. Duži period su proveli u Saratoga Springsu i Ročesteru u državi Njujork. Godine 1855. doselili su se u Batl Krik, u

„Ali Bog joj je obećao da će biti sa njom dok bude govorila i umirivati njenu ruku dok bude pisala ukoliko prihvati poziv da bude Njegov GLASNIK.“

državi Mičigen, gde su prvi put imali sopstveni dom. Očigledno je da su vodili vrlo aktivan život.

Vizije od Boga

Na zajedničkom sastanku u Batl Kriku 1855. godine, okupljeni pioniri sastavili su zvaničan dokument kojim su priznali svoje verovanje da vizije Elen Vajt potiču od Boga, te da su oni, shodno tome, dužni da ih uzmu u obzir. Godine 1858. dok su ona i Djejms putovali u Ohajo, pokazano joj je ono što je postalo poznato kao „velika borba“ – kosmička bitka koja se odvija između Hrista i sotone. Ta vizija je prvi put objavljena kasnije te godine u prvoj svesci *Duhovnih darova /Spiritual Gifts/*.

Iako su vernici 1855. godine podigli malu izdavačku kuću u Batl Kriku, ona nije mogla da im bude i zvanično pripojena, jer nisu imali ime, niti organizaciju pod čijim nazivom bi se vodila. Prvi korak ka zvaničnom pripajanju izdavačke kuće izglasan je krajem 1860. godine i odabранo je ime „Adventisti sedmog dana“.

Bog je u viziji rekao sedamnaestogodišnjoj devojci da objavi ono što joj je pokazao. Interesantno je da joj je u poslednjoj viziji, koju je primila 1860. godine, Bog ponovo rekao da ona i njen muž treba da objavljuju svoje svedočanstvo drugima³. U ostatku svog dugog života, ona je, kao Gospodnji glasnik, nastavila da objavljuje smernice koje joj je Bog davao za svoju crkvu. ■

¹Konektikat, Illinois, Indijana, Ajova, Mejn, Masačusets, Mičigen, Nju Hempšir, Njujork, Ohajo, Pensilvanija, Vermont, Viskonsin, i istok Kanade (Kvebek).

²Dva pisma objavljena u časopisu *Jutarnja zvezda /Day-Star/*, šest članaka ili pisama u *Sadašnja istina /The Present Truth/*, tri u posebnom izdanju časopisa *Drugi adventistički pregled i subotni glasnik* iz 1851. godine /Second Advent Review and Sabbath Herald—1851 Extra/ i 15 u redovnom izdanju tog časopisa.

³Ellen G. White, *Spiritual Gifts* (Battle Creek, Mich.: James White, Steam Press, 1860), vol. 2, p. 299; Ellen G. White, *Testimonies for the Church* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), vol. 1, pp. 247, 248; Arthur L. White, *Ellen G. White: The Early Years* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 1985), vol. 1, pp. 433, 434.

Djejms R. Niks je direktor Zaostavštine Elen G. Vajt, smeštene u Silver Springu, država Merilend, u Sjedinjenim Državama.

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

Zuki i Pali, muž i žena, sklopili su ruke dok su zajedno stajali na malom travnatom uzvišenju i posmatrali početak izgradnje nove Adventističke crkve. Šta mi to radimo? – pitali su se oboje u sebi. Kako smo mogli da budemo tako nepromišljeni? Pali je pogledala svog muža i glasno izgovorila ono o čemu su oboje razmišljali: „Da li Bog zaista vodi ovaj projekat? Da li mi zaista sledimo Njegov plan?“

Zuki u prvom trenutku nije odgovorio ništa. Umesto toga, privio je uz sebe, krenuo u obilazak dvospratne građevine koja je još uvek bila u ranoj fazi izgradnje, i počeo da zaviruje u otvore za prozore. Žamišljaо je decu kako pevaju i mole se u razredima Subotne škole, dok odrasli sede zajedno u udobnim klupama i proučavaju Bibliju. Glavna prostorija bi lako mogla da primi nekoliko stotina ljudi, pružajući priliku za druženje, zajedničke ručkove i planiranje programa za širu zajednicu. Bila bi to impresivna građevina, mesto gde bi se proslavljaо Bog a posetioci bili dočekivani dobrodošlicom. Ali, to je njega i Pali moglo koštati svega što su imali – doslovno svega! Da li Bog zaista očekuje to od nas? – pitao se on. Možda bi jednostavno trebalo da objasnimo situaciju, izvinimo se ljudima i krenemo dalje. Sigurno će nas razumeti.

Zukijev unutrašnji nemir pretio je da ga savlada, ali on se u mislima vratio na trenutak kad je ovaj projekat tek započeo.

Zukisani („Zuki“) Mksoli, uspešan arhitekt i građevinski preduzimač, koji je sa svojom ženom Palesom („Pali“) i petoro dece živeo u Johannesburgu, u Južnoj Africi, uvek je nalazio vremena da iznosi svoju veru drugima. Ne samo da je pričao o svojoj veri priateljima i kolegama – Zuki je bio i propovednik laik i evandelist. Tokom mnogobrojnih molitvenih sedmica i evandeoskih sastanaka koje je vodio, Zuki je uživao posmatrajući kako ljudi prihvataju Isusa za svog Spasitelja.

Gore: U IZGRADNJI:
Adventistička crkva
Tembelile u ranoj
fazi izgradnje.

Levo: MLADE RUKE
POMAŽU: Čak su i
deca iz crkve Tem-
belile pomagala da
se raščisti teren oko
crkve.

Sandra Blekmer

Božji zidari

Zuki i Pali Mksoli
rizikovali su sve

MKSOLJEVI: Zuki i Pali

„Uvek sam sa žarom pristupao evanđeoskom radu“, kaže Zuki, „ali ponekad sam se borio između vodenja posla i zadobijanja duša. S jedne strane, morao sam naporno da radim da bih zaradio novac za sebe i svoju porodicu, a s druge strane, trebalo je da pripremam i držim propovedi. Bio sam u velikoj dilemi.“

Zuki i Pali počeli su da se mole u vezi sa tom situacijom i da traže od Boga da resi tu napetost. Tada im je Bog skrenuo pažnju na sledeći biblijski tekst: „...Ako li drugo što činite, sve na slavu Božiju činite“ (1. Korinćanima 10,31). Njih dvoje su to shvatili kao da ih Bog ne poziva da napuste svoj posao, već da ga upotrebe kao evanđeosko oruđe.

Dakle, pitanje je glasilo: „Kako možemo služiti drugima baveći se građevinskim poslom?“

Logičan odgovor? „Izgradite crkvu.“

„Ubrzo smo pronašli grupu vernika u Katlehongu koja je kupila zemljište na kome se nalazila započeta građevina sa osnovnom čeličnom strukturom, ali nije imala novca da je dovrši i sagradi crkvu“, objašnjava Zuki. „Godinama su se borili da sakupe potrebna sredstva. Održavali su bogosluženja u jednoj vrlo maloj učionici. Mnogo ljudi bilo je zbijeno na tom malom prostoru, dok su pokušavali da sazidaju crkvu. Jednom prilikom, pozvali su nas da ih posetimo i održimo propoved – i tada

nam je sinulo: *Hej! Pa mi možemo da im pomognemo! Mi imamo veste, imamo sredstva, imamo novac!*

Bili smo blagosloveni znatnim sredstvima od građevinskih projekata kojima smo se bavili. Zato smo odlučili da svu zaradu od jednog od tih projekata upotrebimo da bismo besplatno podigli crkvu za ovu grupu. Ipak, ohrabrivali smo vernike da nastave sa prikupljanjem sredstava kako bi mogli da plate neke posebne stvari koje su želeli za svoju crkvu. Dobit od ostalih naših projekata trebalo je da posluži za izdržavanje naše porodice. Planirali smo da to činimo jedanput godišnje – da nađemo grupu vernika kojoj je potrebna crkva, i izgradimo je za njih besplatno, a ostatak zarade da koristimo za sopstvene potrebe.

„To je ono što smo mislili da bi bilo dobro i poželjno i prihvatljivo pred Gospodom“, kaže on.

Nije sve išlo po planu

Zuki je rekao vernicima da će Bog obezbediti sredstva i da će njegova firma za njih izgraditi crkvu koja će ih vrlo malo ili nimalo koštati. Ljudi su bili ushićeni! Međutim, nije sve išlo po planu.

Samo što su zidari postavili temelj i počeli da podižu zidove, projekat na kome je Zuki planirao da zaradi novac za crkvu – propao je. Čelnici opštine su osporili ugovor o zakupu zemljišta i banka je zbog toga odbila da klijentu isplati bilo kakav dodatni novac. Sredstva za izgradnju crkve presušila su takoreći preko noći.

„Pitali smo se: ‘Šta sad?’“ – objašnjava Zuki. „Da li da kažemo članovima crkve: ‘Vidite, učinili smo koliko smo mogli, a vi sad dovršite sopstvenim tempom?’ Ili da nastavimo? Odlučili smo da nastavimo.“

Tako je Zuki za izgradnju crkve počeo da koristi zaradu iz drugih građevinskih projekata – sredstva koja je trebalo da pokriju troškove njegove porodice. Osim toga, to što je on projektovao nije bila neka mala crkva sa četiri zida i krovom. Bila je to skupa,

impresivna, dvospratna građevina čija je vrednost procenjena na 300.000 američkih dolara.

„Kao što piše u 2. Mojsijevoj, Bog je bio vrlo određen u vezi sa izgradnjom svog svetilišta“, primećuje Zuki. „On je zahtevaо fino platno, čisto zlato, najbolje drvo. Shodno tome, i mi smo odlučili da za ovu crkvу učinimo najbolje što možemo kako bismo proslavili Boga.“

U početku, Zuki i Pali nisu bili preterano zabrinuti zbog gubitka novca za ovaj projekat. Gospod je blagoslovio njihov posao i verovali su da će ipak uspeti da obezbede potrebna sredstva. Uglavnom su brzo dobijali nove poslove. Ali sada, iz nekog razloga, to se nije dešavalo.

„Nismo dobijali nikakav posao“, kaže Zuki. „Sve sam radio isto kao i tokom poslednjih 15 godina, ali nije vredelo. Tako smo, u suštini, iscrpli svu svoju uštedevinu da bismo finansirali izgradnju crkve.“

Situacija je, nažalost, postajala sve gora. Bez novih poslova – uprkos svim Zukijevim naporima da promoviše svoju firmu – i pošto su skoro svi njihovi prihodi upotrebljeni za gradnju crkve, ovaj par je jedva sastavljao kraj s krajem. S vremenom, više nisu mogli da plaćaju čak ni svoju hipoteku, ni kredit za kola, pa je banka na kraju pripretila da će im sve oduzeti.

Suočavanje sa izazovom

„Konfiskacija je bila najveći izazov sa kojim smo se suočili“, kaže Zuki. „Nismo znali šta da radimo. Zato smo se zajedno molili Bogu. Kada smo ustali sa molitve u našem kutku za molitvu kod kuće, pogledali smo se i istovremeno rekli: ‘Nastavljamo sa crkvom.’“

Uprkos savetima svog advokata i knjigovođe, koji su im rekli da se „ostave te ludosti“, Zuki i Pali su nastavili dalje imajući na umu tekst iz 1. Korinćanima 2,14-16, koji kaže da se ono što je Božje „čini kao ludost“ onima koji ne veruju, ali ne i onima koji imaju „um Hristov“. To nije bila laka odluka. Finansijski stres izazivao je nemir i stres kod kuće, i ovaj par se ponekad osećao zbumjeno i

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

obeshrabreno. Tada bi Zuki rekao svojoj ženi: „Hajde samo da se odvezemo do gradilišta. Hajde samo da obidemo teren.“

„Proveli bismo tamo dva sata, jednostavno hodajući oko dok su ljudi radili“, kaže Zuki. „Tada bi nas preplavio takav mir da smo bili uvereni da je to ono što moramo da uradimo, koliko god nas to lično koštalo.“

On dodaje: „Ljudi u crkvi nisu znali za našu situaciju. Oni su samo slavili Boga zbog te divne stvari koja se dešavala. A tek ti osmesi! Oni su nam dali snagu da nastavimo. Mi smo jedino znali da Bog želi da sagradimo tu crkvu. I naš lični fokus počeo je da se menja. Umesto da se molimo za novac da kupimo stanove i kola, mi smo se jednostavno molili: ‘Bože, pomozi nam da dovršimo crkvu’.“

Na kraju, pošto tri meseca nisu plaćali rate za kuću i kola, banka je odredila datum za zaplenu svega vrednog što je pripadalo porodici Mksoli. To je trebalo da se dogodi u roku od tri dana, u podne. Briga o tome šta će ljudi da misle, a naročito ljudi iz crkve, teško je pritiskala njihova srca. Međutim, još jača je bila njihova odlučnost da ostanu verni Bogu i onome na šta ih je On pozvao. Tako su, oslanjajući se na Božje staranje, krenuli napred u veri.

Gospod stupa na scenu

Tri dana pre nego što je banka trebalo da ih zatvori, Zuki je primio telefonski poziv. Zvao ga je jedan poslovni čovek iz Durbana, udaljenog nekih 550 kilometara od Johanesburga. Bio mu je potreban iskusni preduzimač koji bi za njega nadgledao jedan građevinski projekat u Johanesburgu i pitao ga je da li je zainteresovan da prihvati taj posao. Nedavno je čuo za Zukija, rekao je, kad se provezao pored „jedne prelepne crkve u izgradnji“ i stao da pogleda. Ljudi koji su tu radili rekli su mu da jedan građevinski preduzimač gradi tu crkvu o sopstvenom trošku.

Taj poslovni čovek, koji je bio hrišćanin, pomislio je: *O! Ako ikome mogu da verujem, to je neko ko je spremam da svoj novac pokloni crkvi.* On je uskoro pozvao Zukija i ponudio mu posao. A to nije bio neki mali projekat. „Bio je to ogroman projekat!“ – kaže Zuki.

Čovek je doputovao u Johanesburg istog dana, a sledeće večeri dokumenta su već bila spremna i ugovor potpisana. To je, inače, proces koji kod takо velikih projekata traje mesecima, primećuje Zuki. Čovek je tada zatražio Zukijev broj tekućeg računa da bi mogao da mu prebací sredstva za depozit.

Rano sledećeg jutra, na dan kad je banka trebalo da zapleni Zukijevu i Palinu kuću i ostalu imovinu, Zuki je proverio svoj bankovni račun nadajući se da će zateći uobičajeni depozit od 5 do 10 procenata. Umesto toga, čovek mu je unapred uplatio 50 odsto sredstava!

„Odmah sam ga nazvao i rekao: ‘Pogrešili ste. Uplatili ste previše novca.’ On je odgovorio da nije u pitanju greška i dodao: ‘Verujem vam jer ste dali sve što ste imali da biste sagradili Božju crkvu.’“

Rok u podne je istekao i izvršitelji su došli da zaplene kola i ostalu imovinu. Ali, Zuki ih je zaustavio rekvši: „Želimo da se dogovorimo kako da vam platimo.“

Odgovorili su: „Ne, ne želimo više nikakve dogovore, jer nam obećavate već tako dugo. Došli smo samo da pokupimo vaše stvari.“

„Ne, ne, niste razumeli“, odvratio je Zuki. „Ne želimo da pregovaramo. Želimo da vas isplatimo! Treba samo da nam kažete da li hoćete čekove ili gotovinu?“

„To je bio najsrećniji trenutak u našem životu“, dodaje on.

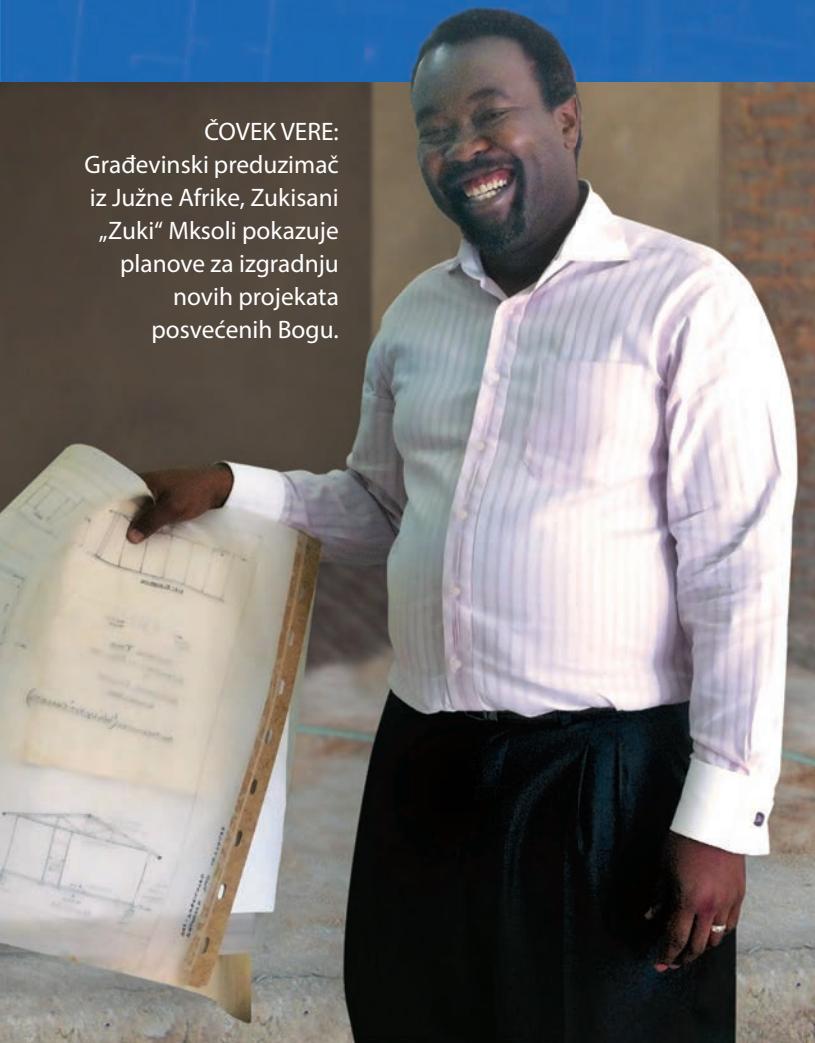

DOVRŠENI PROJEKAT: Sedište Zambijske unijске konferencije u Lusaki u Zambiji nakon dovršene izgradnje.

POČETAK IZGRADNJE UNIJSKE ZGRADE U ZAMBIJI: Poziraju zajedno na gradilištu prilikom izgradnje sedišta Zambijske unijske konferencije (s leva): predsednik Zambijske unijske konferencije Harington Akombva, misionar iz Sjedinjenih Država Denis Evans, potpredsednik Generalne konferencije Pardon Mvansa, građevinski preduzimač Zuki Mksoli i Frencis Makuva, saradnik Denisa Evansa iz Zambije.

ČOVEK VERE:
Građevinski preduzimač
iz Južne Afrike, Zukisani
„Zuki“ Mksoli pokazuje
planove za izgradnju
novih projekata
posvećenih Bogu.

Rad se nastavlja

Crkva u Katlehongu, koja je dobila naziv Adventistička crkva Tembelile, do sad je već završena i ljudi u njoj održavaju bogosluženja. Zukijev posao ponovo cveta, a finansijske brige ovog para predstavljaju stvar prošlosti.

A šta oni sada rade? U okviru svoje novoosnovane misije pod nazivom „Misija u službi žive Reči“ /“The Word Lives Ministry Co-mission”/ oni nastavljaju da dominiraju i grade ne samo Božje crkve, već i mnoge druge objekte. Tu spadaju, između ostalog, upravna zgrada i učionice za Maluti školu za bolničare u Lesotu, školska zgrada Rusagu univerziteta u Zambiji, biblioteka i kapela za adventističku bolnicu Kanje u Bocvani, smeštajni objekti za braćne parove u okviru Helderberg koledža u Kejptaunu, i sedište Zambijske unijske konferencije u Lusaki. Ponekad Zuki plaća punu cenu izgradnje, a ponekad sarađuje sa članovima crkve i drugim organizacijama i plaća obično pola cene čitavog projekta. Zahtevi za pomoć i dalje pristižu, a Zuki i Pali nastavljaju u veri da potpomažu razne projekte – koji su se do sad proširili u sedam zemalja.

„Kad prihvativamo neki projekat, mi se obavežemo, a onda tražimo od Boga da obezbedi novac – i On to čini“, kaže Zuki. „Naša vera u Njega raste iz dana u dan.“

„Mi uvek govorimo ljudima: 'To nije Zukijev posao, to je Božji posao. Ono što je Bog učinio, i što još uvek čini u našem životu, On može učiniti za bilo koga. Potrebno je samo da zakoračite u veri!“ ■

Sandra Blekmer
je pomoćnik urednika
časopisa *Adventistički svet*
/Adventist World/.

Obično na početku nove godine donosimo neke odluke. Odluke se donose već jako dugo. Pre više hiljada godina, izraelski narod je, drhteći u podnožju gore Sinaj, doneo jednu odluku: „Što je god kazao Gospod činićemo!“ (videti 2. Mojsijeva 19,8; 24,3.7). Nažalost, kao i mnoge druge odluke, ni ta nije trajala dugo.

S druge strane, mnogi su otkrili da usredsredovanje na misiju umesto na odluke, može doneti trajne, večne rezultate.

Život nadahnut misijom

Isus je naš najbolji primer života nadahnutog misijom. Do svoje 12. godine On je stekao jasnu predstavu o svojoj misiji. Kad se kao odrastao vratio u Nazaret, jasno je izložio tu misiju ljudima u svom gradu. Jednom prilikom, u sinagogi, On je uzeo Isajjin svitak. Potražio je mesto gde je opisan zadatak Mesije, i počeo da čita: „Duh je Gospoda Boga na meni...“ (videti Isajja 61,1.2). Kad je objašnjavao ovaj tekst (proročanstvo o Njemu samom), Isus je govorio „o Mesiji kao pomagaču ugnjetavanih, oslobođiocu zarobljenih, iscelitelju bolesnih, kao o onome koji će vratiti vid slepima i otkriti svetu svetlost istine“¹. Srca slušalaca bila su dirnuta, i „odgovorili su usrdnim amin i hvalama Gospodu“².

Radost je, međutim, naglo iščezla kad je Isus objavio: „Danas se izvrši ovo pismo u ušima vašima“ (Luka 4,21). Kad je značenje Hristovih reči doprlo do njihovog uma, ljudi u Nazaretu bili su duboko uvređeni. „Oni, Izraeljci, deca Avramova, bili su predstavljeni kao da se nalaze u ropstvu. Vest im je bila upućena kao zarobljenicima koji treba da se oslobode sile zla; kao onima koji su u tami i kojima je potrebna svetlost istine. Njihova gordost je bila povredena, a strahovanja pokrenuta.“³ Pošto se njihovo shvatanje Mesijinog zadatka nije slagalo sa istinom koju je Isus otkrio, pokušali su da Ga ubiju.

Nositi baklju istine

Ted Wilson

Usredsređen na misiju

Tokom čitavog života na zemlji, misija da traži i pronalazi izgubljene bila je u središtu svega što je Hristos činio. A kad je Njegova misija na ovom svetu završena, oproštajne reči koje je uputio svojim učencima postale su poznate kao Veliki nalog (Matej 28,19.20). Nakon Pedesetnice, Hristovi prvi sledbenici izvršili su Veliki nalog i okrenuli svet naglavačke! Nažalost, nije dugo potrajalo a sotona se umešao sa svojom misijom, trudeći se da zbuni, obeshabri, neutrališe i uništi ranu hrišćansku crkvu. Do sredine drugog veka posle Hrista uspostavljen je lažni oblik hrišćanstva, koji nije više propovedao Hristove jednostavne istine, niti ih se pridržavao. Božji verni sledbenici, kao što je prorečeno u Otkrivenju 12,6, morali su da pobegnu „u pustinju“ na

1.260 godina. Tokom tih mračnih vekova mnogi su umrli kao mučenici za svoju veru zato što su se čvrsto držali biblijske istine.

Misija reformacije

Pred kraj tog perioda, reformatori kao što su Viklif, Hus, Jeronim, Luter, Cvingli, Berken, Tindal i drugi, počeli su da skreću pažnju na biblijske istine koje su vekovima bile izvrštane i skrivane. Hristova prava učenja počela su da izlaze na videlo kad je Božja Reč izneta ljudima na njihovu sopstvenom jeziku.

Ljudi različitog društvenog položaja bili su deo Božjeg velikog reformnog pokreta koji je pročistio hrišćanstvo, vraćajući ga Božjem prvobitnom planu za Njegovu crkvu, zasnovanom na opravdanju verom – Božjem sveo-

UMETNIČKO IZVOĐENJE: Božji narod je vekovima bio blagosloven svedočenjem Njegovih vernih svedoka.

buhatnom planu o blagodati koja nas opravdava, posvećuje kroz svakodnevno rastenje u Duhu Svetom, i konačno proslavlja – a sve to preko Isusa Hrista, našeg Spasitelja.

Proročka misija

Iz velikog protestantskog reformnog pokreta ponikla je Crkva adventista sedmog dana sa svojom proročkom misijom, zasnovanom na tekstovima iz Knjige proroka Danila 8,14, Otkrivenja 12,17; 14,6-12; 18,1-4; 19,10, i drugim dinamičnim tekstovima. Njena misija bila je da nastavi reformaciju tako što će vraćati ljude istinskoj službi Bogu, u čijem su središtu Hristos i Njegova istina koja se nalazi u Bibliji i jedino u Bibliji. Adventisti su odavno razumeli da se njihov karakter i jedinstvena misija zasnivaju na proročanstvima iz Knjige proroka Danila i Otkrivenja, a naročito na tri andeoške poruke iz Otkrivenja 14. Ispravno teološko razumevanje tih proročanstava omogućije nam da ispravno pristupimo svojoj misiji. Teologija adventista sedmog dana neodvojiva je od njihove misije – hristocentrične misije pokrenute hristocentričnom porukom.

Da li su adventisti posebni?

Negiranje da nam je Bog dao posebnu poruku i tvrdnja da se mi ne razlikujemo od drugih hrišćana predstavlja jedan od najbržih i najuspešnijih načina za neutralisanje misije Adventističke crkve. Danas se 2,18 milijardi ljudi širom sveta izjašnjavaju kao hrišćani. Povrh toga, u svetu postoji približno 41.000 hrišćanskih denominacija i organizacija⁴.

Naravno, ti hrišćani iz različitih denominacija vole Isusa i zahvalni su zbog Njegove žrtve na krstu, baš kao i adventisti. Po čemu se onda mi razlikujemo? Mnogi ljudi otvoreno postavljaju to

pitanje i mi treba da budemo spremni da im odgovorimo.

Misija istine

Većina adventista prve generacije rekla bi da su oni odlučili da to postanu zato što su „našli istinu“. Isus lično poznaje čežnje ljudskog srca i veći deo Njegove zemaljske misije obuhvatao je isceljivanje i poučavanje. Druga reč za „učenje“ ili „nauku“ je „doktrina“, a u središtu svake od naših 28 osnovnih istina je Isus Hristos. Jevreji su se čudili otkud Isusu toliko znanje, a On im je odgovorio: „Moja nauka nije moja, nego onoga koji me je poslao. Ko hoće njegovu volju tvoriti, razumeće je li ova nauka od Boga ili ja sam od sebe govorim“ (Jovan 7,16.17). U svojoj poslanici Timotiju, Pavle uči ovog mladog propovednika da bude „odgajen riječima vjere i dobrom naukom“ koju je primio, i da „pazi na čitanje, utješavanje i učenje“. Dalje on savetuje Timotiju: „Pazi na sebe i na nauku, i stoj u tome; jer ovo čineći spašeš i samoga sebe i one koji te slušaju“ (1. Timotiju 4,6.13.16).

Naša Bogom dana misija

Dakle, koja je naša misija kao adventista sedmog dana? To je „da načinimo učenike od svih ljudi, objavljivajući večno evanđelje u kontekstu tri andeoške poruke iz Otkrivenja 14,6-12, vodeći ih da prihvate Isusa kao ličnog Spasitelja i pridruže se Njegovoj crkvi ostatka, učeći ih da Mu služe kao Gospodu i pripremajući ih za Njegov skori povratak“.⁵ „Ovu misiju obavljamo pod vodstvom i u sili Svetog Duha – propovedanjem, podučavanjem, isceljivanjem i životom učeništva.“⁶

Da li je ovom pokretu suđeno da postane samo još jedna od mnogih religijskih denominacija? Odgovor je odlučno „Ne!“ Ova crkva ostatka je od Boga pozvana i osnovana u jednom posebnom trenutku zemaljske istorije da bi objavila poslednju poruku opo-

mene svetu. Neki će možda reći da, u današnjem politički osetljivom svetu, nije baš prikladno da u prvi plan naše misije istaknemo poruke iz Otkrivenja 14. Međutim, poruke trojice andela predstavljaju poslednji poziv koji Bog upućuje ovom svetu kako bi svima pomogao da se pripreme za susret sa Isusom.

„Adventisti sedmog dana su u jednom posebnom smislu poslati u ovaj svet kao stražari i svetlonoše. Njima je povereno objavljivanje poslednje opomene svetu koji propada... Poveren im je zadatak od najveće važnosti – da objavljuju poruke prvog, drugog i trećeg andela. Nema dužnosti koja bi bila značajnija od te. Oni ne smeju dozvoliti da išta drugo zaokupi njihovu pažnju.“⁷

Svaki adventista sedmog dana – bez obzira na godine, pol, rasu ili nacionalnost – pozvan je da ovom umirućem svetu objavljuje istinu kakva je u Isusu. Došlo je vreme kad svi moramo raditi kao jedan. Svako ima svoju ulogu u objavljuvanju Božje poslednje poruke. O ovome ćemo više govoriti ubuduće. Kao što nas i tema predstojećeg zasedanja Generalne konferencije 2015. godine podseća: „Ustan! Svetli se! Isus dozvoli!“ To je tvoja i moja misija! ■

¹Elen G. Vajt, Čežnja vekova (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1898), str. 237 orig.

²Isto.

³Isto.

⁴„General Statistics and Facts of Christianity“, Opšta statistika i činjenice o hrišćanstvu, sa sajta: Christianity.about.com.

⁵Iz „Misijeke izjave Crkve adventista sedmog dana“ izglasane od strane Izvršnog odbora crkve na godišnjem zasedanju u Silver Springu, Merilend, 13. oktobra, 2009. godine. Da biste pročitali kompletnu izjavu posetite sajt www.adventist.org i potražite pojam „mission statement“

⁶Isto.

⁷Ellen G. White, Testimonies for the Church (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), vol. 9, p. 19.

Ted Wilson
je predsednik
Hrišćanske
adventističke crkve.

istorija

Endru Mekčesni, urednik vesti časopisa
Adventistički svet / Adventist World/

Novi plan za čitanje 2015. Biblije

Novi blog, pod
nazivom „Believe His Prophets“ / „Verujte
Njegovim prorocima“, obuhvatiće poje-
dina poglavla iz Biblije i odlomke iz dela
Elen Vajt.

Blog pod nazivom „Revived by His Word“ / „Oživljeni Njegovom Rečju“, koji desetine hiljada adventista svakodnevno koristi da bi zajedno čitali Bibliju, neće se zatvoriti kad stigne do kraja knjige Otkrivenje u julu meseca ove godine.

Umesto toga, blog će biti ponovo pokrenut pod novim nazivom, „Believe His Prophets“ / „Verujte Njegovim prorocima“, i proširiće se da bi obuhvatilo i spise saosnivača Crkve, Elen G. Vajt. Ljudi koji slede petogodišnji plan proučavanja koji pokriva 66 knjiga Biblije imaće priliku da detaljno čitaju i sedam najpopularnijih knjiga Elen Vajt: *Put Hristu, Pouke velikog Učitelja* i pet knjiga iz serije „Velika borba“.

„Biće to veliki blagoslov“, kazao je Derek Moris, urednik časopisa *Ministry / Propovednička služba* i organizator plana za svakodnevno čitanje Biblije.

Moris, koji je ovaj novi plan najavio jesenom tokom zasedanja Godišnjeg sabora, velikog godišnjeg poslovnog zasedanja Crkve, rekao je da su zahtevi za nastavak programa počeli da se nagomilavaju još pre nego što se stiglo do čitanja Novog zaveta u novembru prošle godine.

„Ima ljudi koji nam kažu: 'Ne prestajte. Možda bismo mogli da čitamo sve iz početka uporedo sa delima Duha proroštva'“, rekao je Moris. „Zato ja verujem da nas Bog vodi napred i da Ga mi sledimo u tome.“

Projekat „Revived by His Word“, koji je pokrenut 2012. godine, kombinuje čitanje svakog od 1.189 poglavla Biblije sa razmišljanjima koja u okviru bloga pišu neki od vođa ili laika Adventističke crkve. Očekuje se da će oko 150 blogera biti uključeno u ovaj projekat do trenutka kad se čitanje Biblije zaokruži na zasedanju Generalne konferencije u San Antoniju, u Teksasu, jula meseca ove godine.

Neki sadržaji blogova sa sajta „Revived by His Word“ biće ponovljeni u okviru novog plana za čitanje zbog onih koji su ih možda propustili prvi put. Elen Vajt će postati „bloger“ u onim danima kad se čita poglavje iz Biblije i vezi sa kojim postoje komentari u njenim spisima. Osim jednog biblijskog poglavila i bloga dnevno, ljudi će moći jedanput sedmično da pročitaju po jedno poglavlje iz neke od knjiga Elen Vajt.

NOVO PROUČAVANJE BIBLIE:
Izgled početne strane vebusa za
svakodnevno proučavanje Biblije,
počev od jula 2015. godine, u
okviru koga se nalazi blog „Verujte
Njegovim prorocima“.

„Naš krajnji cilj je da nadahnemo što je moguće više adventista da svakodnevno čitaju Bibliju i knjige iz serije „Velika borba“, kao i *Put Hristu i Pouke velikog Učitelja*“, rekao je evanđelista i koorganizator ovog projekta Mark Finli.

Naziv ovog sajta preuzet je iz 2. Dnevnika 20,20: „Vjerujte Gospodu Bogu svojemu i bićete jaki, vjerujte prorocima njegovim i bićete srećni.“

Aktuelni plan čitanja, pod nazivom „Revived by His Word“, ohrabruje adventiste da svakodnevno čitaju Bibliju, a pokrenut je sa ciljem da se stvori pozitivna onlajn zajednica, izjavio je Mark Finli. Čitaoci mogu da ostave svoje komentare posle svakog bloga.

„Možete pratiti neke blogove na Internetu, ali... neki od njih su prilično negativni“, kaže Finli. „Međutim, kad odete na sajt „Revived by His Word“, pozitivni, prijateljski raspoloženi adventisti iz celog sveta ohrabruju jedni druge. Neko iz Afrike ohrabruje nekog iz Južne Amerike, a taj opet, ohrabruje nekog iz Evrope. Tako se tu razvija porodično bratstvo. Jednostavno smo osetili da to ne treba tek tako da se prekine.“ ■

Isusov obećani dar

Obećanje o Svetom Duhu je jedno od Isusovih najdragocenijih obećanja. To je dar Njegove prisutnosti koji treba da ohrabri, ojača i udahne novi život i sposobnost svakom verniku. Taj dragoceni dar je velikom broju hrišćana prilično zagonetan i često je pogrešno shvaćen. U našem biblijskom proučavanju, ovog puta ćemo se osvrnuti na prirodu, ulogu i službu Svetog Duha.

1 Šta je Isus rekao učenicima u vezi sa svojim odlaskom? Čitajte Jovan 16,7 i razmislite o značaju te Isusove izjave.

Mora da su Isusovi učenici bili veoma zbumjeni kad im je On rekao da uskoro treba da ih napusti. Još više ih je začudila izjava da je dobro za njih da On ode. Šta mislite, šta je Isus time htio da kaže? Evo jedne mogućnosti: Učenici će se uskoro razići po svetu. Oni će svedočiti o Njegovoj ljubavi u selima, gradovima i zemljama širom Mediterana. Dok je bio prisutan u telu, Isus je mogao da bude samo na jednom mestu. Međutim, preko svog Svetog Duha, mogao je da bude s njima istovremeno na različitim mestima.

2 Da li je Sveti Duh neki uticaj od Boga, ili je On jedno lice Božanstva? Uporedite sledeće tekstove: Matej 28,19; 2. Korinćanima 13,14; Efescima 2,18.

Zapazite odnos između Oca, Sina i Svetog Duha: svaki je opisan kao jedno lice Božanstva, večno i istovremeno postojiće.

3 Kako Biblija opisuje ulogu Svetog Duha kao božanske ličnosti? Čitajte 1. Mojsijeva 6,3; Jovan 16,8, 12-14; Efescima 4,30; 1. Solunjanima 5,19. Navedite pojmove kojima je opisana ličnost Svetog Duha.

Prema Svetom pismu, Sveti Duh se trudi, ubeduje, savetuje, usmerava i vodi. On može biti ožalošćen i ugašen. Nijedna od tih crta ne odnosi se na običan uticaj. Elen Vajt je to lepo izrazila sledećim rečima: „Zlo se vekovima nakupljalo i moglo mu se odupreti i obuzdati ga jedino moćnom silom trećeg lica Božanstva, Svetog Duha, koji će doći s neumanjenom snagom, u punini božanske moći.“*

4 Koje izraze je Isus upotrebio da bi opisao Svetog Duha, treće lice Božanstva? Uporedite Jovan 14,16,17 sa Jovan 16,7.

Isus je o Svetom Duhu govorio kao o našem pomagaču i utešitelju. Te reči potiču od grčke reči *paraklete*, „neko ko stoji uz“. Sveti Duh predstavlja lično prisustvo Hristovo, i staje uz svakog vernika da bi zadovoljio njegove najdublje potrebe. To je pravni izraz. U rimskom pravosudnom sistemu „paraklete“ je bio osoba zadužena da zadovolji fizičke, mentalne, emotivne i pravne potrebe nekoga kome se sudilo. Njegova uloga bila je da bude njegov advokat, da ga predstavlja i stoji uz njega.

5 Čitajte Jovan 16,18. Na koji način je Isus, govoreći o službi Svetog Duha, hrabrio svoje učenike realnošću da će On, iako odlazi, i dalje biti sa njima?

6 Koju je još ulogu Svetog Duha Isus otkrio i koje naročite darove On donosi? Čitajte Jovan 14,25-27; 16,12,13.

Jedna od službi Svetog Duha je da vernike pouči o večnim istinama. On to čini tako što božanske istine utiskuje u naš um dok proučavamo Božju Reč. Sveti Duh nam pruža mir u ovom nemirnom svetu i unosi spokoj u naše srce, dajući nam osećaj da Bog upravlja i ovim svetom i našim životom.

7 Kako možemo biti ispunjeni Svetim Duhom i svakodnevno primati treće lice Božanstva u svoj život? Čitajte Jovan 14,13-16; Luka 11,13.

Naš nebeski Otac čezne da nam daruje svog Duha. On želi da obnavljujući, oživljujući uticaj Svetog Duha prostruji našim životom. Kad otvorimo svoje srce Hristu i poželimo da Mu ugodimo u svemu tražeći u veri dar Njegovog Duha, naš život će biti ispunjen osećanjem Njegovog obilja, Njegovog mira i Njegove sile.

Hajde onda da tražimo. ■

* Ellen G. White, *Testimonies to Ministers* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1923), p. 392.

Levo: Dr R. S. Kornel u mašini za mehaničko disanje prilikom dolaska u vojnu bazu Mekgvajer u Nju Džersiju, na putu za Sijetl.
Desno: Dr R. S. Kornel i porodica

Pre 60 godina

Drugog februara 1955. godine, doktor Roj S. Kornel stigao je u Bengazi, u Libiji, kako bi pokrenuo adventističko zdravstveno delo. Radio je kao glavni hirurg u državnoj bolnici.

Ubrzo nakon svog dolaska, Kornel je počeo da nadgleda renoviranje hotela oštećenog u ratu koji je trebalo da posluži kao adventistička bolnica. Osim što je nadgledao renoviranje i okupljao bolničko osoblje, Kornel je radio i kao zdravstveni savetnik libijske vlade.

Adventistička bolnica u Bengaziju, sa 32 kreveta, zvanično je otvorila svoja vrata 21. maja 1956. godine. Nažalost, dr Kornel se 1957. godine zarazio akutnim paralitičkim poliomijelitom (polio), posle čega je ostao potpuno paralizovan.

Bolnica je 1964. godine otvorila školu za bolničare i bila je jedna od malog broja stranih organizacija kojima je bilo dopušteno da imaju sopstvenu imovinu u Libiji. Nakon „Libijske revolucije“ 1969. godine, Adventistička bolnica Bengazi je nacionalizovana. Generalna konferencija je 1977. godine primila obeštećenje od libijske vlade u iznosu od 1.290.963 američkih dolara.

BELO BILJE

Zrnevље i zeleno bilje nisu jedini izvori prehrabnenih vlakana. Sledeće namirnice takođe su bogate vlaknima, kalijumom i magnezijumom:

- krompir
- karfiol
- repa
- kukuruz
- paškanat

Potrebno vam je više

GVOŽĐA

ukoliko:

**osećate iscrpljenost
ponestaje vam daha
imate krte, lomljive nokte
ne možete da se
skoncentrišete**

Dobri izvori gvožđa su: sočivo, spanać, pirinač, crveni pasulj, paradajz, leblebije, krompir.

Izvor: Women's Health

POBEDITE LOŠE RASPOLOŽENJE

Osećanja su sastavni deo svakodnevnog ljudskog iskustva. Evo nekih prirodnih načina kako možete izaći na kraj sa negativnim emocijama:

Kad ste pod stresom: Smešite se na silu. Čak i lažni osmeh smanjuje stres.

Kad ste neraspoloženi: Prošetajte se. Pet minuta na svežem vazduhu može popraviti vaše raspoloženje.

Kad ste ljuti: Slušajte klasičnu muziku. Ona smanjuje agresivnost i potisnuti gnev.

Izvor: Men's Health